

Kritik mot integration

Integration kommer ursprungligen från latinets integrare – något som inte är helt görs helt.

Här är en intressant kritik av integrationstänkandet från Statens Offentliga Utredningar: [SOU 2005:41](#) Paulina de los Reyes & Masoud Kamali, s 7-8.

”Integrationspolitiken sätter upp ett mål om lika rättigheter, skyldigheter och möjligheter för alla oavsett etnisk och kulturell bakgrund samtidigt som den vilar på antaganden om människors inneboende olikheter. Särskiljandet mellan de som integrerar och de som ska integreras etablerar även en hierarkisk ordning. integrationens skapande av skillnad berör inte bara etniska minoriteter och personer med invandrarbakgrund, utan även formeringen av ett föreställt majoritetssamhälle.

En av de viktigaste invändningarna mot integrationstänkandet är således att det utgår från två fördefinierade och hierarkiskt rangordnade kategorier; ett ”vi” som ska integrera och ett ”de” som ska integreras. Denna polariserade verklighetsuppfattning är i sin tur beroende av den anonymisering och homogenisering som döljer sig bakom användningen av kategorierna ”svenskar” och ”invandrare”, det vill säga av att individer och grupper definieras och ses i första hand utifrån den uppsättning egenskaper som kan associeras med tillhörigheten i någon av dessa grupper. En sådan definition innebär samtidigt att andra tillhörigheter, identiteter, egenskaper, preferenser och erfarenheter förbises eller nedvärderas. Homogeniseringen av kategorierna ”svenskar” och ”invandrare” och cementeringen av dessa gruppers differentiering är två sidor av samma mynt. Gränsdragningen mellan dessa kategorier är inte bara inbyggd i premisserna för integrationstänkandet; den återskapas och naturaliseras i sociala praktiker, i kunskapsproduktionen och i symboliska handlingar genom vilka idén om integrationen, om att ”de” ska bli värda att leva bland ”oss”, implementeras, kartläggs, följs upp och utvärderas. Integrationstänkandets fundamentala paradox är att det måste förverkligas genom en uppdelning i ”vi” och ”dem” en uppdelning som även skapar en illusion om en intressepolitik som bör och kan formuleras inom ramen för en identitetspolitik.”

Referens

Paulina de los Reyes & Masoud Kamali, Statens Offentliga Utredningar: [SOU 2005:41](#)

Tidigare publicerad på [Per Herngrens blogg, 17 oktober, 2006](#)